

Když máme jít dál...

Nedávno jsme na duchovní správu dostali mail poukazující na jakousi přednášku o blížícím se druhém příchodu Ježíše Krista. Takových odkazů a výzev se rojí nezměrné množství. Jsem přesvědčen, že jde o snahu vyděsit, která člověka šokuje a tím také přinutí k pozornosti. Ale přeci za tím mnohdy stojí víra a touha po zvěstování Krista, i když skrze strach... Uvědomuji si však, že je tu ještě jiná zajímavá skutečnost. Církev nebyla Pánem pozvána, aby se bála, žila v úzkosti a děsu. Naopak můžeme sledovat, jak církev znovu a znovu odmítá výstřelky směřující k radikalizaci, hrůze a strachu. Naopak se snaží díky naději a víře rozvíjet dobro. Odkaz na II. vatikánský koncil a jeho závěry jsou nádherným příkladem. Pán církev pozval ke svobodě a tento dar je stále platný.

Uprostřed mnoha starostí nesnadného světa se přesto snažíme usilovat o dobro. Víra nás vede, prosíme o Boží požehnání a doprovázení, ochranu a naději. To je také důvodem, proč chceme stále posouvat k lepšímu prožívání víry i uprostřed našeho společenství. Během podzimu jsme se pokusili na pastorační radě si položit otázky po tom, co naše společenství má a co mu schází. Z množství podnětů jsme se pokusili sestavit jakýsi plán, o němž již byla řeč v zářijovém Vojtíku (č. 123). Jistěže není možné všechny podněty naplnit stejně snadno, ale bez snahy nebude nic. Více se dozvíte v dalších článcích tohoto Vojtíka.

Velice děkuji členům naší pastorační rady za jejich nasazení, ale i vynalézavost. A nejen

jim. S velkou radostí jsem sledoval Truvéřskou mši, kterou připravila mladší muzikantská elita našeho společenství. Opravdu díky. Stejně jako díky patří dětem, které nás občas obšťastní při liturgii svým zpěvem pod vedením Martiny Hoškové. Nelze opomenout ani zaběhnuté aktivity muzikantů, výuky náboženství, rytířů a indiánek, farní kávy... Zkrátka, máme docela velké množství aktivit, které mají pomoci v našem společném prožívání víry.

Jedním ze zajímavých podnětů je otázka liturgického prostoru našeho kostela sv. Vojtěcha. Lze s tím něco dělat? A jakým způsobem? Tyto otázky jsou zjevně složité a zatím na ně nemáme odpověď, ale přeci chceme zkusit posunout tyto otázky k jasnějším odpovědím. Proto jsme pozvali na přednášku P. ThLic. Jana Kotase, který patří mezi špičku našich liturgů. Jeho strhující vyprávění o liturgickém prostoru mi před několika lety zcela proměnilo pohled na uspořádání kostela a jeho teologii. Tehdy jsem si uvědomil, v jakém zajetí určitého jednostranného chápání a prožívání liturgie stále žijeme. Ale tradice církve je mnohem bohatší. Proto vás co nejsrdečněji zvu na přednášku P. Kotase v pondělí 3. března ve 20 hodin do našeho kostela sv. Vojtěcha. Otevřeme především otázku historie a vývoje liturgického prostoru, významu jednotlivých prvků prostoru, pokusíme se ukázat, co jsou ona „zajetí“, která ve skutečnosti mají mnoho diskutabilního. Prosím Vás, abyste nenechali tuto výjimečnou přednášku bez odezvy. Podobných příležitostí v souvis-

losti s naším kostelem už asi mnoho nebude!
A také z této přednášky chceme odpíchnout další diskusi o budoucnosti úprav prostor našeho kostela.

P. Michal

Jednání Svatovojtěšské rady

V pondělí 3. února se poprvé v tomto kalendářním roce sešla Svatovojtěšská rada. Hlavním bodem programu bylo sestavení „pastoračního plánu“ (přesněji řečeno, plánu činnosti Svatovojtěšské rady na období následujících pěti let). Tento plán navazoval na podzimní stanovení vize, tj. popsání stavu, kterého chceme do roku 2018 dosáhnout. Shrnutí pastoračního plánu je věnována příloha tohoto čísla.

V dalších bodech se jednání věnovalo nadcházejícím Velikonocím (na Boží hod Velikonoční je připravován přenos mše svaté Českým rozhlasem) a blížícímu se kulatému životnímu výročí P. Aleše Opatrného, kdy jej navíc uvítáme jako celebranta mše svaté v neděli 2. března.

Hynek Krátký

Mons. Aleš Opatrný

Před skoro čtvrt stoletím se náš kostel znovu otevřel po dlouhé pauze zaviněné neslavnou nadvládou pracujících lidí. Tato doba šťastných zítřků dala ledasčemu zabrat, a o našem „předělaném“ kostele to platí na prvním místě nejen ve smyslu architektury, ale i živého společenství. A přeci se otevřel a znovu zde zazněla Boží chvála. Prvním duchovním pastýřem a iniciátorem se na dlouhých deset let stal Mons. Aleš Opatrný. V březnu se dožívá sedmdesáti let, a proto jsem si dovilil pozvat ho opět do našeho společenství, abychom mu mohli pogratulovat, ale i společně zavzpomínat na nesnadné začátky. Jak ho znám, není

příliš příznivcem velké parády a okázalých slavností, ale sv. Vojtěch mu stále leží na srdci. Společně se setkáme při nedělní liturgii a následném agapé 2. března.

P. Michal

Nám radostí jsi, Pane, Ty

Jak už z názvu plyne – mezidobí vyplňuje interval mezi různými údobími našeho běžného života – většinou výraznými. Uvítání do dnů označovaných jako liturgické mezidobí bylo letos pro nás překvapivě radostné, o to víc, že rozhodně nečekané. Překvápko, jak má být. Když jsme v neděli 19. ledna ráno přicházeli do kostela, už z dálky bylo jasné, že se děje něco mimořádného. Zvenku jsme byli přivítáni silně rytmickým, hlasitým muzicírováním. Zkouška zřejmě vrcholila. Truvérská mše Petra Ebena patří již bezesporu mezi klasická díla tohoto žánru. Myslím ale, že zdaleka nejsem sama, koho vždycky znovu „docela dostane – ba, čím dál, tím víc“.

Ať chci, či ne, patřím již mezi pamětníky, pro něž bylo téměř neuvěřitelné, když v šedesátých letech minulého století, když se začínala „otevírat okna“, ji slyšeli poprvé. Většina z muzicírujících to samozřejmě aktivně pamatovat nemůže – maximálně zná z vyprávění. Při té příležitosti se mně vždycky v paměti vybaví neděle, už nevím zcela přesně, ve kterém liturgickém období, když ji v „Plečnikovském prostoru“ kostela Nejsvětějšího Srdce Páně nastudovali Poutníci a provedení byl přítomen i autor. Sloužil P. Pavel Kuneš. Chvilka těžko zapomenutelná, řekla bych velmi opravdová. Když o tom přemýšlím, napadá mě, že to je společným znakem všech skladeb Petra Ebena – skutečná radost, jako nedílná součást třeba i hodně, hodně nelehkého života.

Bylo by prima, kdyby se nám povedlo, si to, i při veškerém tom, třeba zbrklém, škoobr-

tání, víc uvědomovat. Vlastně k tomu velmi silně nabádá i papež František – když nás něžně upozorňuje třeba na to, na kolika místech v Písmu se o radosti mluví. To se člověk ani divit nestačí. A tak snad nebude moc opovážlivý návrh, abychom, až budeme zase za čas – pokolikáté už – hledat vhodnou náplň pro postní dobu, na tu radost tentokrát docela nezapomněli. Nevím, jak je to možné, ale cítím, že ne vždycky, ke své škodě, s ní umíme „správně zacházet“ (vnímat ji, přijímat a reagovat na ni). Snad se nám to povede alespoň krapítko vylepšit; rozhlédnout se kolem, všimnout si, usmát se a možná udělat radost i někomu dalšímu. Za pokus by to, myslím, stálo.

Irena Brožová

Pozdravení pokoje

Nevím jak pro koho, ale pro mě je tahle část mešní liturgie velmi silným momentem. Není to pouhé a obyčejné podání ruky. Při pozdravení pokoje si předáváme Kristův pokoj – šalom. U Izraelitů byl pozdrav obřadem a trval pěkně dlouho. Podání ruky provázené pohledem do očí je takovou hodně zkrácenou verzí tohoto rituálu. Svým „pokoj s tebou“ říkám: ať s tebou zůstává Kristův pokoj, jeho láska a radost z bytí s ním. Jsi mi drahý bratře–sestro, jako je mi drahý Ježíš. Přeji si, abychom byli přáteli, jako je s námi Kristus. A musím se přiznat, že tady u svatého Vojtěcha mám po pozdravu pokoje teplo u srdce a úsměv na tváři.

Zažil jsem pozdravů pokoje celou řadu a v různých situacích a prostředích. Od upřímných a vřelých objetí na akcích s křesťanskými chlapy nebo na manželských setkáních, přes formální a chladné políbení pokoje při slavnostních liturgiích v katedrále, kde jsem kdysi ministroval, až k neosobnímu zamumlanému „pokoj vám“ doprovázenému podáním „léklé ryby“ místo ruky. Při tom posledním bych

si pozdrav přeložil spíš jako „dej mi pokoj“. A při tom vykání mám tendenci se ohlédnout, jestli za mnou ještě někdo nestojí.

Když jsme pracovali na části pastoračního plánu týkající se budování vztahů ve společenství, říkali jsme si, jak by bylo fajn, kdybychom většinu lidí tady u svatého Vojtěcha znali aspoň příjmením a ještě lépe i křestním jménem. Myslím, že můžeme začít i pozdravením pokoje. Co mi brání se tomu, kdo sedí vedle mě a s kým jsem si popřál pokoj a koho ještě neznám, po mši představit a prohodit s ním pár slov? Vždyť příště ho při pozdravení pokoje mohu oslovit i jménem! A nezlobte se, že vám při tom pozdravu budu tykat. Vykání se mi k dobrým přátelům nehodí. Zvu vás k tomu všechny.

Vít Grec

Aleši Opatrnému k sedmdesátinám

Všichni víme, že Aleš Opatrný, ač obložen tituly zepředu i zezadu, si z nich upřímně utahuje, s odkazem, že „jsou dobrý tak akorát na fešácký parte – jinak na draka“. A totéž platí o oslavných trachtacích. Přesto se jistě na různých, k tomu kompetentních místech, objeví u příležitosti jeho letošních narozenin zaručeně fundovaná konstatování, úvahy a chvály o jeho dosavadním životě i díle. Zkrátka komu čest, tomu čest – o tom není pochyb.

Všichni ale taky víme, že je moderním, zcela současným člověkem – moudrým a citlivým, stojícím oběma nohama na zemi. Už svým úsměvem dodává do okolí klid, pohodu a přímo nakažlivou odvahu k radosti ze života. Prostě fortelný, v pravdě člověčí člověk. Za kterého i kterému děkujeme, přejeme všechno dobré, doufajíce, že ještě chvíli se společně budeme potkávat na tomhle světě.

Irena Brožová

Týden v Taizé

Duchovní správa sv. Vojtěcha zve všechny mladé ve věku 16–25 let na týdenní duchovní setkání v komunitě bratří ve francouzském Taizé. Toto setkání se skládá z duchovního programu, diskusí ve skupinách, ale zařijete i manuální práci a spoustu veselí ve volném čase. Toto setkání vám může být dobrou motivací a iniciací pro Světové setkání Taizé, které se uskuteční na konci roku v Praze.

Termín: 22.–31. 8.

Cena: 3 500 Kč

Kontaktní osoba: M. Hošková

Více na www.taize.fr.

V příštím čísle Vojtíka vám přineseme informace o tom, jak se zaregistrovat, jak a do kdy zaplatit.

Martina Hošková

Vojtěch Kodet: Novéna k Panně Marii rozvazující uzly

Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří, 2013

Nikdy bych nevěřila, že budu držet v ruce novénu k Panně Marii s takovým nadšením a porozuměním jako v lednových dnech při odletu do jihoitalského Palerma. Útlou knížečku, která se vejde do kapsy (i do letadla), mohu vřele doporučit vám všem, kteří se chystáte prožít nastávající postní dobu s nějakým novým nasazením, inspirací a chcete, či potřebujete, se zadívat na svůj běh života z trochu jiného úhlu, v jiném světle.

Na počátku této novény stál obraz „Panny Marie rozvazující uzly“ v kostele St. Peter am Perlach v Augšpurku. Na obraze stojí Maria v červených šatech s modrým vlajícím pláštěm obklopena anděly a andílky, než si všimnete, že drží v rukou zauzlovanou dlouhou pentli. Tu bílou stuhu Maria trpělivě rozplétá a rozplétá... A my máme možnost spolu s Vojtěchem Kodetem a jeho inspirativním zamyšlením se v každém dni novény zastavit. Po devět dnů se můžeme pokoušet rozplétat uzly našich životů pomocí odpuštění sobě i druhým, řešit své záležitosti, ve kterých si lidsky nevíme rady, zkoušet rozeznat své zmatky a nepokoje, kterými nás pokouší náš společný nepřítel, učit se žehnat těm, kteří nám ublížili a učit se důvěřovat Bohu i v těch nejtěžších zkouškách. Zkrátka bojovat dobrý boj a nevzdávat čistou cestu.

Obzvláště milé je zjištění, že velkým ctitelem Panny Marie rozvazující uzly je současný papež František, který obraz objevil při svém pobytu v Německu a úctu i modlitbu, kterou sestavil, přenesl do své rodné Argentiny. Tuto modlitbu máte v novéně též a můžeme si ji přidat na závěr každého dne.

V Palermu jsem v jednom chrámě objevila barokní kapli a v ní křížovou cestu inspirovanou chudými dětmi z ulice. Děti hladovými a umírajícími. Kéž by v nás Novéna rozšířila naše srdce i na současné problémy světa hladovějících a umírajících třeba v Sýrii, ale i na mnoha dalších místech.

Jana B. Klepková

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.

REDAKCE: Vít Grec, Jana Klepková, Hynek Krátký, Katka Kuřová, Irena Brožová

Příspěvky odevzdávejte na vojtik@morha.com. Sazba: Vojta Grec. Za obsah odpovídá redakce.

Vojtík na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je 5 Kč.

Postní doba u sv. Vojtěcha

- Popeleční středa: 5. března mše svatá v 17:30 hod. s udílením popelce
- Příprava dětí na první přijetí svátosti smíření: vždy v neděli po mši svaté, ve dnech 16. 3., 23. 3., 30. 3. a 6. 4.
- První přijetí svátosti smíření: 13. 4. v 15.00
- Svátost smíření pro děti do 10 let: 14. 4. v 16.00
- Svátost smíření pro mládež: 16. 4. v 18.00
- Svátost smíření pro dospělé – v obvyklé časy, tedy pondělí a středa po mši svaté a na Bílou sobotu od 9.00 do 12.00

Z ohleduplnosti ke všem prosíme, nenechávejte si zpověď na poslední termíny před Velikonočními svátky.

Program PS na březen/duben

1. 3.	8.00	Duchovní obnova pro ženy*, CPR
3. 3.	20.00	Přednáška ČKA – O liturgickém prostoru, P. Jan Kotas
10. 3.	20.00	Přednáška ČKA – Zápolení o naději a lidskou důstojnost,
prof. ThDr. Ctirad Pospíšil, Th.D., (Česká katolická teologie 1850–1950
a výzvy přírodních věd v širším světovém kontextu)
12. 3.	9.30	Akademie nejen pro seniory
21. 3.	20.00	Modlitba Taizé
26. 3.	9.30	Akademie nejen pro seniory
9. 4.	9.30	Akademie nejen pro seniory
18. 4.	20.00	Modlitba Taizé
23. 4.	9.30	Akademie nejen pro seniory
26. 4.	9.00	Kurz pro lektory

*pouze pro přihlášené

Pastorační plán Svatovojtěšského společenství (SVS)

Činnost SVS chceme rozvíjet v následujících čtyřech rovinách:

- *Leiturgia* (pěstování bohoslužebného společenství – oslava Boha),
- *Martyria* (dosvědčování pravdy evangelia veřejnosti),
- *Diakonia* (úsilí o dobro světa – služba potřebným),
- *Koinonia* (práce pro společenství).

Pro tyto čtyři roviny jsme si po náročné diskusi dohodli sdílené vize stavu, kterého chceme dosáhnout k polovině roku 2018:

A. Leiturgia	Svatovojtěšské společenství oslavuje Boha důstojně a zároveň aktivně, radostně a srozumitelně, ve své samostatné farnosti a s ambicí na důstojný liturgický prostor.
B. Martyria	Svatovojtěšské společenství svým životem a navenek aktivně nabízenými akcemi svědčí o životě s Bohem a o Boží přítomnosti.
C. Diakonia	Členové Svatovojtěšského společenství umějí rozpoznat potřeby jednotlivců a skupin, taktně a nezištně nabízet pomoc a také pomoc či službu druhých přijímat.
D. Koinonia	Svatovojtěšské společenství podporuje a rozvíjí fungující vlastní aktivity a všem společenským a věkovým skupinám nabízí otevřené přátelské prostředí, které zlepšuje vzájemné kontakty a zapojuje nově příchozí.

Dalším krokem – po určení silných a slabých stránek našeho společenství, tak i příležitostí a hrozeb z okolního prostředí (analýza SWOT) – bylo sestavení konkrétních kroků, kterými tohoto cílového stavu chceme dosáhnout. To byla práce čtyř pracovních skupin, které jsme si v rámci Svatovojtěšské rady vytvořili.

Tento plán je stanoven na kratší období, než celková vize. Zhruba po roce, tj. na přelomu let 2014 a 2015, chceme plnění tohoto plánu zhodnotit a plán aktualizovat.

A. Leiturgia

V současnosti žijeme poměrně živou a pestrou liturgii se zapojením všech věkových skupin. Máme samozřejmě pořád co zlepšovat, například v dětské lodi, ale obecně ze společenství nezaznívají žádné velké výtky k prožívání liturgie a členové společenství jsou s prožíváním oslavy Boha u sv. Vojtěcha víceméně spokojeni.

Při bližším pohledu na běh věcí ovšem zjistíme, že mši slavíme před oponou ve víceúčelovém sálu. Náš oltářní stůl se dá prostě a jednoduše odnést. Kněz a asistence se převlékají na chodbě za podiem a cestou do „kostela“ musí liturgický průvod projít kuchyňkou. Dětský list děti řeší pod schodištěm na kruchtě, tamtéž probíhá také farní káva a zasedání pastorační rady. Varhaníci hrají na elektronický nástroj volně stojící u zábradlí krucht, za zády jim pobíhají opozdilci hledající místa na křesílkách, do kterých jen z dálky doléhá dění v „presbytáři“. V posledních letech se nám podařilo podle návrhů manželů Zavadilových vyřešit otázku bezbariérového přístupu do kostela a umístění svatostánku. Zpovědní místnost je však kapli v patře, přístupná pouze po schodech.

Nabízí se tedy otázka, jestli ona spokojenost se stavem liturgie není do určité míry daná také naší zabydleností v zaběhaných schématech a postupnou rezignací na kvalitu liturgického prostoru.

V dalších měsících tedy chceme nastartovat určitou liturgickou obnovu ve společenství, která zjitří naše smysly, naučí nás opět vnímat a vidět smysl, řád a symboliku v liturgii, pomůže znovu objevit její bohatství a přirozeně vyústí v další rozvoj. Jako první krok uvede 3. března P. Jan Kotas přednášku k liturgickému prostoru. Na něj chceme navázat dalšími diskusními a přednáškovými večery. Dále chceme zařadit například nedělní komentovanou mši nebo mši s komentovanou částí liturgie. Úvahy o liturgii v našem společenství by měly přispět k vyjasnění budoucnosti využívání prostoru našeho kostela a vyústit

v definování zadání pro architektonickou soutěž na jeho přestavbu. Věříme, že čím větší část společenství se úvah zúčastní, tím bude zadání kvalitnější.

Přestavba kostela nebude jednoduchým počinem a určitě prověří celé naše společenství. Její výsledek však nevnímáme jako cíl našeho současného snažení, ale jako další krok v životě společenství a prostředek, který nám naplno dovolí rozvinout další části liturgie – liturgickou hudbu, výtvarné a scénické umění, nebo jiné formy oslavy Boha. Zároveň získáme tolik potřebné zázemí pro pastorační činnost, o které hovoří další části pastoračního plánu.

- 1) V dalších měsících a letech chceme nastartovat určitou liturgickou obnovu ve společenství, která povede k vyššímu povědomí o řádu a symbolice v liturgii, pomůže znovu objevit její bohatství a přirozeně vyústí v další rozvoj.
 - 3. 3. 2014 – přednáška Mgr. Jana Kotase S.L.L. k liturgickému prostoru,
 - další diskuze s odborníky k tématům modlitby, výtvarného a scénického umění, liturgické hudby,
 - občas zařadit nedělní komentovanou mši nebo mši s komentovanou částí liturgie,
 - zařadit diskusi o liturgii do navrhovaného farního shromáždění, případně vhodným způsobem zapojit úvahu o liturgii, hudbě, architektuře, atd. např. do programu farní pouti.
- 2) Zároveň se vzděláváním společenství v otázkách liturgie musí duchovní správa společně s vlastníkem objektu vyjasnit budoucnost kostela jako víceúčelového sálu, případně také budoucnost společenství jako samostatné farnosti.
- 3) V probíhajících formách slavení liturgie je vhodné pokračovat, rezervy jsou stále ve sladění dětského programu, resp. fungování dětské lodi ke zbytku kostela, a dále v prostoru k zapojení mládeže do liturgie. K úvaze necháváme fungování mši ve všední dny.
- 4) Z analýzy současného stavu jednoznačně vyplývá potřeba přestavby zázemí kostela, což potvrdí i ostatní části pastoračního plánu (potřebné společenské prostory, učebny, zázemí pro duchovní, atd.). Jako nejvhodnější postup doporučujeme vypsání architektonické soutěže na základě zadání, které společenství prostřednictvím svých zástupců zformuluje v následujících měsících.
- 5) V oblasti liturgické hudby chceme citlivě podporovat nové formy oslavy Boha. Stále je potřeba ve společenství objevovat a podporovat umělecké talenty a schopné organizátory.
- 6) Fungující modlitební společenství mají potenciál zapojit nově příchozí, pokud o sobě budeme lépe vědět. Během jara 2014 zmapujeme situaci s fungujícími společenstvími v rámci sv. Vojtěcha. Podporujeme myšlenku farního shromáždění, nebo setkávání se modlitebních společenství navzájem. Zároveň můžeme zkusit i adresnější pojetí účelových modliteb (... např. týden modliteb za jednotu křesťanů – stanovit společný čas, každý den ve 21.00).
- 7) Prozkoumáme zájem o další formy oslavy Boha – Bible 24, atd.

B. Martyria

Hlavním zjištěním z našeho zamyšlení nad tím, jak začít uvádět v život a naplňovat uvedené motto, bylo, že mezi lidmi z okolí, kteří nejsou členy našeho společenství, existuje jen malé či žádné povědomí o tom, že u sv. Vojtěcha existuje nějaké křesťanské společenství, které by jim mohlo leccos nabídnout, nebo alespoň, že tu je kostel. Proto jsme přesvědčeni, že v prvním období realizace pastoračního plánu by měla být uskutečněna pasivní i aktivní opatření ke zviditelnění našeho společenství.

- 1) Umístění směrové značky k výstupu z metra a k odbočce z ul. Evropská; myšlen je směrový ukazatel na sloupu veřejného osvětlení či obdobném nosiči, umístěný po projednání s příslušným správcem, případně s orgánem městské části. Časový horizont: do konce roku 2014.
- 2) Umístění informační tabule vedle venkovního schodiště; myšlena je stálá, odolná a výrazná (např. 1×2 m) tabule s názvem kostela, časem pravidelných bohoslužeb a odkazem na webové stránky. Časový horizont: do konce roku 2014.

- 3) Výraznější podoba webových stránek společenství, zřízení facebookového profilu. Časový horizont: 1. pololetí 2014.
- 4) Presentace společenství v časopise městské části „Šestka“; formou úvodní reportáže (ideálně z akce pořádané společenstvím), následně pravidelného informování alespoň o času konání pravidelných mší (v každém čísle), s příležitostnými dalšími články a upoutávkami na akce, včetně přednášek České křesťanské akademie. Časový horizont: první pololetí 2014.
- 5) Logo – jednotící prvek písemností, webové presentace a dalších produktů svatovojtěšského společenství; logo by mělo být vytvořeno profesionálem (reklamní grafik, architekt, výtvarník...), a to buďto z řad členů společenství nebo z dalších osob. Časový horizont: do konce roku 2014.
- 6) Vybídnutí stávajících členů společenství, aby z osob ve svém okolí přizvali potenciální nové členy společenství na akce společenství (farní výlet, ples).
- 7) Konání dalších akcí s možnou účastí osob mimo společenství, a to jednorázových (Bible 24, open-air oslava výročí), případně i dlouhodobějších (např. případně Alfa kurzy).
- 8) Účast společenství v akcích pořádaných třetími stranami (Dny Prahy 6, Noc kostelů).

C. Diakonia

Plán akcí v této oblasti vychází z myšlenky, že chceme-li se naučit s radostí poskytovat službu a pomoc neznámým bližním (abychom to nečinili neochotně jen jako úlitbu svému svědomí, jak je tomu dnes v mnoha případech zvykem), je třeba se nejprve naučit s radostí poskytovat službu a pomoc svým známým bližním. A podobně – chceme-li se naučit s vděčností a bez rozpaků přijímat pomoc od neznámých bližních, je třeba se nejprve naučit tuto pomoc přijímat od známých bližních.

- 1) Organizace rozvozu nemobilních osob na nedělní mše svaté (propojování těch, kteří službu potřebují, a těch, kteří se nabídnou službu uspokojit, bude se měnit vždy po 3 měsících).
- 2) Organizace burz dětského oblečení a dětských sportovních potřeb – dvakrát do roka (na jaře, na podzim) – v neděli po mši. Termín jarní burzy: 6. duben 2014.
- 3) Projekt Interní charita. Systém identifikace potřebných ve společenství, hledání způsobu uspokojení potřeby, realizace. Myšlenku je třeba ještě propracovat; předpokládáme, že projekt bude spuštěn v období velikonočního půstu.

D. Koinonia

Plán akcí v oblasti koinonia vychází z vize uvedené v záhlaví tohoto materiálu. Proto jsme se především snažili zmapovat již fungující aktivity a definovat co a komu přinášejí. Není nezbytně nutné okruh aktivit rozšiřovat, spíše chceme usilovat o to, aby se do, podle našeho názoru často izolovaných aktivit, zapojovalo více lidí, a hlavně aby lidé o těchto aktivitách věděli. Ideálním stavem by bylo, že známe většinu členů našeho společenství jménem a nevytváříme „neprostupnou hradbu“ mezi různými skupinami, to se velmi týká i nově příchozích.

- 1) Setkávání maminek – příležitost k seznámení a sdílení společných témat; určeno maminkám s malými dětmi (0–5 let); jednou za dva týdny; O: L.Nevařilová
- 2) Ministranti, rytířský řád; O: J. Vopařil, T. Zavadil
- 3) Indiánky O: A. Krátká, M. Krátká, A. Iblova
- 4) Společenství mládeže; vedené rektorem kostela – jednou za dva týdny; neformální debata o víře i o všem možném jiném, společná modlitba, výlety, poutě; spíše komorní ráz; mládež od 15 let; O: C. Sedláček + J. Havlík / Jiří Zeman (KTF)
- 5) Farní kavárna – neformální setkání při kávě, možnost poznat další lidi; jednou za měsíc; setkáváním při kávě umožnit lepší vzájemnou komunikaci; O: H. Rakovská
- 6) Svatovojtěšský ples – společenské vyžití, možnost poznat ostatní jinak a v jiném prostředí; pro starší 16 let; jednou ročně leden–únor; O: V. Grec

- 7) Farní poutí/výlet – duchovní akce se společenským a turistickým kontextem; pro všechny věkové skupiny; jednou ročně – květen–červen; O: H. Krátký
- 8) Vlastivědné vycházky – prohloubení poznání kulturního dědictví, příležitost potkat se s lidmi v jiném prostředí a za jiných okolností než v kostele. Pro všechny věkové skupiny s výjimkou velmi malých dětí; jednou ročně; O: H. Krátký
- 9) Turnaj ve stolním tenisu – sportovní a společenské vyžití, příležitost k setkání hráčům stolního tenisu a fanouškům; jednou ročně – duben–květen; O: V. Verner
- 10) Turnaj ve volejbalu Vojtík – sportovní a společenské vyžití, příležitost k setkání hráčům volejbalu a fanouškům; jednou ročně květen–červen; O: V. Grec
- 11) Svatovojtěšské štrůdlování – „misijní koláč“ – aktivita i pro lidi, kteří se do jiných aktivit nezapojují; jednou ročně; možnost aktivní (napečení, možno domluvit i společné pečení, prodej) i pasivní (nákup) účasti; O: H. Rakovská
- 12) Služba ostiáře – vytvoření prvního kontaktu se společenstvím, organizace „provozu“ před mší, nově příchozím i stávajícím členům společenství; každá neděle
- 13) Kontaktní osoba nejen pro nově příchozí – informace o životě a činnostech společenství, zprostředkování kontaktu na další aktivity nebo služby společenství. Určeno nově příchozím, nezapojeným; každá neděle; O: V. Grec
- 14) Organizace letní poutě do Taizé – duchovní program se silným sociálním momentem – vytvoření/posílení vztahu k víře, církvi a bližním; určeno pro mládež starší 15 let; léto 2014; vhodná příprava na světové setkání Taizé, vytvoření vazeb potřebných pro zapojení se do přípravy setkání v Praze; O: M. Hošková
- 15) Vydávání časopisu Vojtík – informace o životě společenství; určeno všem; jednou za dva měsíce; O: V. Grec
- 16) Provozování webové stránky společenství – informace o společenství, jeho provozu a aktivitách.
- 17) Organizace farního shromáždění – předání a získání informací nutných pro zajištění chodu společenství a zlepšení jeho života nebo nutných pro zásadní rozhodnutí (například rekonstrukce kostela); určeno všem dospělým členům společenství; termín: podle potřeby, minimálně na konci volebního období rady.